

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 4300 E. c. ex 1928

Notă oficială.

Cătră Oficiile protopresbiterale și parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Sub Nr. 20312/III. 1982 din 21 Iulie a. c. a primit Consiliul nostru eparhial dela Administrația financiară din Logoj următoarea adresă:

„Avem onoare a Vă face cunoscut, că în viitor nu vi se mai face nici o plată de către această Administrație financiară până când delegatul D-Voastră nu ne va prezenta chitanțele originale despre plata globalului a întregului an și a întregului personal aparținător D-Voastre, cum și orice alte impozite“.

În urma acestei adrese dispunem, ca chitanțele din chestiune imediat să se înainteze încoaci, ca delegatul să le prezinte Administrației financiare spre a putea ridica retribuțiunile preoțești pe luna Iulie a. c.

Caransebeș, la 25 Iulie 1928.

Nr. 3774 B. 1928.

Notă oficială.

Sf. Sinod în ședința din 13 Iunie a. c. a hotărât sărbătoarea sf. Paști pe anul 1929, în ziua de Duminică 31 Martie.

Ceea ce se aduce la cunoștința clerului și poporului credincios din eparhia noastră.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 25 Iulie 1928.

Filaret Musta mp.
Arhiereu, Vicariu episcopesc.

Nr. 3777 B. 1928.

Notă oficială.

În legătură cu Nota Oficială Nr. 2543 B ex 1926 din 30 Iulie 1926 apărută în Nr. 33 din 15 August 1926 al „Foi Diecezane”, se face cunoscut Onoratelor Oficii parohiale, că Sf. Sinod, în ședința din 16 Iunie a. c., a aprobat ca, colecta ce se face odată pe an în toate bisericile din țară, în folosul societății „Cultur Eroilor” să fie scutită de preluarea de 50% din produs, în folosul bisericii și să se trimită întregă Societății.

Ceeace On. Oficii parohiale vor comunica epitropilor parohiali spre conformare.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 25 Iulie 1928.

Filaret Musta mp.
Arhiereu, Vicariu episcopesc.

Nr. 2729 E. ex 1928.

Notă oficială.

Cătră Oficiile protopresbiterale și parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Am observat, că unele oficii parohiale în mod consequent nu înaintează în copie autentică hotărârile consiliului și adunării parohiale, aduse în obiecte asupra cărora are consiliul eparhial să aducă decisiune și se mulțumesc cu aceea, că în raportul pe care îl înaintează amintesc, ori expun în mod sumar cuprinsul acelor hotărâri.

Consiliul eparhial nu poate accepta de buza a deliberărilor sale astfel de rapoarte pentru că de multeori un singur cuvânt cuprins în hotărâre schimbă tot înțelesul și astfel Consiliul eparhial trebuie să fie exact informat despre textul hotărârii.

Dreptaceea dispunem oficiilor parohiale, cari încă nu sunt inițiate în formalitățile oficiului,

ca în totdeauna să înainteze prin Oficiu protopresbiteral Consiliului eparhial hotărârile corporațiilor parohiale în copie autentică pe lângă raport, în care să se expună pe larg motivele cari au îndemnat Consiliul și adunarea parohială să aducă hotărârea respectivă, făcând oficiul parohial și propunere motivată în privința aprobării sau a respingerii hotărârilor înaintate.

Caransebeș, la 23 Iulie 1928.

Filaret Musta.

Arhiepiscop, Vicariu Episcopesc.

Inmormântarea și cremațiunea în lumina cuvântului lui Dumnezeu și a istoriei

de **Dr. Samuil Taubes**
Prim-Rabin în Caransebeș.

(Continuare*).

Venim acum și la pasajele, în cari e vorba de arderea de cadavre. Prima pildă ne-o dă istoria furtului lui Achan. Domnul poruncește prin Iosua (7. 15) „Cel ce sar nimeri în anatema, acela să fie ars cu foc“; din versetul 25 reesă, că culpabilul să nu fie ars de viu; Achan și familia sa au fost ucis cu petre; după aceasta s'au ars cadavrele; aceasta a fost o înăsprire înspăimântătoare a pedepsei de moarte, o urgie și o judecată teribilă dumnezească. — Un alt exemplu instructiv ne oferă Cartea înțelea a Regilor 13: Un om al lui Dumnezeu veni din Iuda la Ierobeam și grăi la altar, pe care Ierobeam a vrut să tămâieze (2): „Altare, pe tine va jertfi Iosia pe preoții înălțimilor, cari tămâiază pe tine, și ei vor arde pe tine oase de om.“ Împlinirea acestei proorociri se povestește în Cartea a doua a Regilor 23. 25.....: Iosia lasă să se deschidă gropile acestor preoți ai înălțimilor și arse oasele lor pe altar și profană cu aceasta altarul.

Avem în aceasta în chip clar o *instruire* a Sfintei Scripturi asupra faptului, cum Domnul însuși judecă despre arderea oaselor; e o hulă și o rușine ce se face închinătorilor la idoli încă după moartea lor. — Aci Dumnezeu permisc această pedeapsă infamantă, deoarece preoții au fost chiar din poporul său și au cunoscut prea bine legea sa divină, care interzice și proscie cu atâta asprime idolatria; că însă pedeapsa aceasta aflictivă este în sine o grozăvie monstruoasă, o adevărată atrocitate, aceasta ne învață în chipul cel mai lămurit Amos 2. 1, unde se zice: „Nu voi să cruți pe Moabiții, fiindcă au ars la cenușă oasele Regelui Edomului“; acest pasaj e de aceea

cu totul în deosebi de important, pentru că Domnul pedepsește chiar pe păgâni pentru acest procedeu, pe care a trebuit să-și știe — prin conștiința lor — că e păcat. *Acest cuvânt dumnezeesc singur combate atât de puternic și serios aserțiunea, că Scriptura divină nu ne învață nimic, or cremațiunea e după voința lui Dumnezeu*, că ea e prin urmare ceva indiferent și neînsemnat, ceva neesențial și de prea puțină importanță, cu un cuvânt: un *adiutoron*. Aci vedem că voința lui Dumnezeu e exprimată clar și fără de ocol. — Dacă cineva ar susține însă, că e o contradicție, când aci Domnul pedepsește arderea și o poruncește în pasajul din Iosua, atunci răspundem la aceasta următoarele: e tocmai o deosebire enormă cine execută judecata prin foc la un om; — când oamenii o fac, fără însărcinarea dumnezească, ea e o călcare a legii divine și o vină negrăită, dar Dumnezeu, judecătorul suprem al tuturor lumilor — *atotsțiutorul Dumnezeu* — *El poate și trebuie să judece!*

De privim acum în celelalte cărți sfinte ale Vechiului Testament, ne surprinde excesiv marele număr al pasajelor, pe cari 'l întâlnim în cartea lui Iov, faimos prin răstăriștile și răbdarea, ajunsă proverbială; relevăm în treacăt numai citatele cele mai importante. Iov socotește fericit, în capitolul 3, 13—22, pe decedații, cari stau liniștiți în mormânt, și vorbește de acei, cari se bucur, că găsesc mormântul. În capitolul 17. 1 Iov jelește, că „mormântul există“ (în textul ebraic se spune mai caracteristic încă: *»proprietatea mea e mormântul:«* mihi est sepulcrum). Cu totul în deosebi de instructiv sunt cuvintele sale în capitolul 17, 13... „în întuneric mi-am pregătit culcușul; putrezirea numesc talăl meu și viermii muma și sora mea“; *aci se spune lămurit că putrefacția e soarta omului*. — În 21. 26 el zice de bogații și săracii: că stau culcați după moarte împreună în praf și că viermii îi acoper pe amândoi, — și în pasajul 32. 33 se zice: el e dus la mormânt și veghează încă la movila sa funerară. Dulci 'i sânt lui brazdele văiei, adică bulgărele de pământ ale mormântului adânc, (aceasta ne amintește cuvântul latin: *sit tibi terra levis*: Fie-i țărina ușoară!) Cuvântul lui Elifaz (5. 26:) „Vei veni la bătrânețe la mormânt“, ne amintește Geneza 15. 15.

Și în psaltirea divină citim, cum piosul Rege-poet David s'a rugat la Dumnezeu cu înfocare: „Ce folos e la sângele meu, când mă pogor în groapă! Oare pulbere ți va da omagiu? Va vesti adevărul tău? (Psalm 30. 9.) — Relevăm și vestitul pasaj din Psalmi 16. 10: „Căci tu nu abandonezi mormântului sufletul meu; Tu

*) Vezi Nr. 26. 27. 28. 29. 30. a. c.

nu vei lăsa pe cuviosul tău să privească putrezirea“, *un citat, care e dă privit ca al patrulea adevăr fundamental penru doctrina înmormântării.* Toți oamenii au văzut putrezirea și trebuie să-o vază. Putrezirea însă survine, când corpul se descompune în mod natural în mormânt; distrugerea cu deasila a corpului prin flacări împiedică putrezirea. — Prin urmare și prin acest pasaj din psaltire e dovedit, că e o *invățătură* biblică de a lăsa putrezirii corpul decedatului *prin înmormântare.* — Tot asemenea la finele Ecclesiastului: „Se reîntoarce pulberea la mormânt, cum a fost și spiritul se întoarce la Dumnezeu, care l'a dat“ (12. 7). Tot așa la sfârșitul cărții lui Daniil 12. 2—13: „Mulți din cei, cari dorm în pulbere, se vor deștepta, unii spre viața eternă, iar alții spre ocară și vecinică rușine“. „Tu însă pășește înaintea țintei tale, tu vei odihni și vei învia (din morți) la soarta ta la sfârșitul zilelor.“

Și faimoasele cuvinte „a învia“, „învie“, pe cari le găsim la Isaia 26. 19, presupun odihna cadavrului în mormânt.

În *Talmud* (culegere monumentală, de o extraordinară sagacitate, a legilor și tradițiilor rabinice ce datează din *sec. II. d. Cr.*) înmormântarea e poruncită, pe lângă referirea la porunca biblică,¹⁾ ca lege fundamentală, și din două alte motive: 1, *pentru a preveni pângărirea*; 2, *pentru dobândirea împăcării*²⁾ — Aceste cauze determinate sânt într'atâta luate în seamă în legislația ulterioară judaică, că în urma primului motiv nimeni n'a putut decide asupra neînsmormântării cadavrului său³⁾. S'a socotit de aceea ca o operă cu adevărat salutară, de a decide deja în timpul vieții asupra însmormântării rămășițelor sale pământești prin îngrijirea unui mormânt etc⁴⁾. S'au cumpărat și locuri pentru cavouri de familie⁵⁾, cari n'au putut fi vândute de către moștenitorii⁶⁾ astfel, că în caz de contravenire, cumpărarea era nevalabilă și vânzătorul silit la reîntoarcerea banilor⁷⁾.

*

Înainte de a auzi mărturia Noului Testament asupra subiectului care ne preocupă, să aruncăm — în trăsături mari — o privire retrospectivă asupra popoarelor păgâne din a vechimei zile. Această ochire repede ne arată, că după ce aceste neamuri idolatre din păgâna anticitate au pornit care de care drumurile lor proprie — după clădirea turnului babilonian — au luat cu ei, ca o relicvie sfântă, din revela-

țiunea străvechie, cuvântul Domnului: „Țărână iești, și la țărână să te reîntorci iarăși“⁸⁾. La toate acele troiene de popoare, despre a căror obiceiuri străbune avem cunoștință, *însmormântarea* e o datină primitivă; abea mult mai târziu s'a introdus la această babelică mulțime obiceiul cremațiunii. E din cale afară de semnificativ, că dovada: *e consensu gentium* (din acordul popoarelor) se nemerește și aci! — Ne vom ocupa în acest loc — *pentru a scurtă* — numai cu Grecii și Romanii. Că la Grecii însmormântarea era cea mai veche formă, rezultă din numeroase tradițiuni, mituri și legende. E remarcabil, că ei vorbesc de mormintele zeilor lor, și *zeii au fost doar înaintea oamenilor, prin urmare însmormântarea și trage origina din vremuri străvechi.* — Mai apoi avem tradițiunea, că Spartanii, asupra poruncii oracolului, au trebuit să aducă scheletul lui Oreste, fiul lui Agamemnon, la Sparta; tot asemenea oasele eroului-rege Thezeu (tot scheletul) au fost aduse din insula Scyrns la Atena; apoi a fost adus un os din osemintele lui Pelops, rege de Elida, în tabăra grecilor înaintea Troiei, căci după cuvântul proro-cilor Troia n'a putut fi altfel cucerită. — Aceste sunt pilde din vremurile eroice, cu mult mai înainte de timpurile homerice. Săpăturile întreprinse în locul anticei Troia au confirmat pe deplin aceste tradițiuni mitice; s'au găsit în morminte străvechi scheletele întregi. În timpul lui Homer (secolul al 9-lea a. Cr.) lucrurile sau schimbat; *trebuie luat însă în seamă, că în Iliada avem înaintea noastră situații războinice*; în țara dușmanului nu se însmormântă bucuros, deoarece inamicul putea ușor pângări cadavrele. — Dar că nu toți cei căzuți au fost arși, vedem din introducerea Iliadei, în care se zice, că multe cadavre au servit de mâncare câinelor și păsărilor. Tot se mai ridică decedatului o movilă funerară de pământ după arderea cadavrului. Mai târziu era obișnuit atât însmormântarea cât și arderea; însmormântarea era însă predominantă, deoarece arderea era prea costisitoare. Caracteristic pentru modul de a vedea al Grecilor și pentru superioritatea spiritului lor, e cuvântul pe care Xenophon lasă să zică în Ciropedia sa pe Cîru, mare rege al Persiei: „Puneți corpul meu — când voi muri — nu în aur s'au argint, ci redați-mă iarăș cât se poate de repede pământului, căci ce e mai dulce, decât a te reuni cu pământul“, care produce și nutrește tot ce e bun, *cuvânt care reamintește Geneza 3. 19.* În cuvinte analoage se exprimă și autorul tragic Moschion, ceva mai tânăr ca Euripide (mort 406 a. Cr.): „Lăsați dar ca morții să fie acoperiți cu pământ! De

1) Sanhedrin 46.

2) Ibid în Tosafot.

3) Ketubot 111-a.

4) Ketubot 72-a.

5) Bava Batra 100.

6) Ibid.

7) Ibid.

8) Geneza, 3. 19. Compară Psalmi 104. 30.

unde fiecare parte a venit în acest trup, acolo reîn-
toarcă-se: spiritul spre eter⁹⁾ corpul spre pământ“!

Aceste cuvinte ne dovedesc îndeajuns, că
vechiul cuvânt al lui Dumnezeu din paradisul
pământesc nu s'a perdut în neant; era una din
legile nescrise ale Grecilor, dar moștenite din
moși-strămoși și la care țineau morțiș, că *cada-
varele trebuiau să fie acoperite cu pământ*. (Compară
celebra tragedie Antigona a lui Sophocle). Un
cunoscător adânc al anticității grecești zice, că
s'a socotit mai pietos a se înmormânta întreg
cadavrul unui consăngean iubit, decât al dis-
truge prin foc¹⁰⁾.

La Romani avem mărturia formală a cele-
brului Pliniu cel Bătrân, că în vremurile cele
mai străvechi cadavrele n'au fost arse; *abea
numeroasele și mistuitoarele războaie, cari nimiciră
în flacări o lume întreagă, îndealungul unor veacuri
triste și întunecoase și cari erau vecinic urmate de
fel de fel de molimi prăpăditoare, au pricinuit acest
obicei*. În cartea a XI a Eneidei, — care abundă
și ea de situațiuni cu totul războinice — Vir-
giliu, cel mai mare poet roman, (mort 19 a.
Cr.) vorbind de lupta între soldații lui Enea —
principe troian, care veni în Italia după ruina
Troiei, — și soldații Latini, spune că au fost
arși cei mai mulți morți, dar cadavrele aparți-
nând familiilor distinse au fost transportate în
orașele vecine și îngropate cu cea mai pioasă
îngrijire. Și Cicerone mărturisește aceasta.

Când arderea cadavrelor la Romanii cei
bogați și fruntași ajunse un obicei uzual, s'a
ținut totuși în chip riguros, ca o parte a cor-
pului, cel puțin un deget, să fie înmormântat;
de s'a uitat aceasta, atunci consăngeni de-
cedatului, cari au purtat această vină, erau soco-
tiți ca necurați și au trebuit să-se curețe prin
jertfe deosebite. Remarcabil e și faptul, că o
movilă funerară, unde a fost înmormântat cineva,
a fost privită îndeobște ca un loc sfânt, nu însă
locul, pe care a fost ars un mort. — Neamul Cor-
neliilor, la care au aparținut Scipionii, a ținut
cu o tenacitate strașnică la obiceiul primitiv.
Primul Cornelian, care a rupt cu această datină
străbună, a fost dictatorul roman Sulla (mort
78 a. Cr.). Acest vestit învingător al lui Mitridate
cel Mare, faimosul rege al Pontului, s'a temut,
că dușmanii săi învierșunați vor pângări cadavrul
și mormântul său și de aceea porunci — din
prevedere — ca să nu fie înmormântat, ci ars.
Aceste sunt în treacăt și succint numai unele
mărturii ale anticității clasice grece și romane
cu privire la subiectul nostru.

(Va urma).

⁹⁾ La cei vechi: cerul. Compară ca analogie Ecclesiast 12. 17.
¹⁰⁾ Schömann: Griech. Altert. II, pag. 504.

Mama în Biblia

Noului Testament.

Însfârșit a treia zi, pașii Mariei se îndreptară
spre templu. Impleticindu-se de povara trupului
ci fără putere și isovită de drumul lung — za-
darnic umblat — ea urcă cu greu scările fal-
nicului templu. Aci, în mijlocul cărturarilor și
a celorlalți dascăli ai Legei Maria zărește pe
Iisus gesticulând și vorbindu-le lor. Ca prin
minune puterile-i sleite se învioră; lavina supă-
rării care-i apăsa pieptul său — la revederea
fiului său — ca prin farmec dispăru, topindu-se
într'o domoală vorbă de muștrare: „Fiule de ce
ai făcut nouă așa? Iată eu și tatăl tău *dorindu-te*
te căutam“. (Luca 2, 48).

Toată supărarea acestei mame, tot necazul
și mânia ei acumulată zi cu zi, oră cu oră și
care timp de trei zile i-a decimat puterile sale —
transformând-o într'un dureros semn de între-
bare — deodată, spontan se cristalizează într'o
blajină muștrare. „Fiule de ce ai făcut nouă
aceasta?“ O muștrare care nici nu se poate numi
muștrare...

Căci, o suprapământescă iubire avea Maria
pentru pruncul său; firesc era ca să-l mustre
mai aspru și cu alte vorbe să-l certe pe fiul,
care fără știrea alor săi, rămâne răslețit între
oameni străini, lăsând mamă și tată adoptiv —
cea dintâiu cu fragede puteri, celalalt istovit
de lipsa lor — să rătăciască în căutarea lui.
Dar nu, ea nu-l ceartă, ci mai degrabă aleargă
la el fericită, că l-a putut găsi. Cu adevărat
iubirea mamei este fără margini! Iată că mamele
noastre, desăvârșitele noastre mame și în cu-
vântul lui Dumnezeu găesc justificată iubirea
lor mare, iubirea care este un fel de slăbiciune,
când îi vezi puterile ei ertătoare și consolatoare!
Cuvintele sale de muștrare pornesc dintr'o intimă
și ineputabilă sursă de dragoste; când îți spune
vorbe aspre, ea le regretă îndată, când te doje-
nește ea te-a ertat în inima ei și niciodată
mama nu știe să-și răsbune pe fiul pe care ea
l-a alăptat. Iubirea ei, chinuitoarea ei iubire o
face să sufere însutit de durerea copilului care
suferă; și dacă a contribuit și ea la supărarea
lui, durerea ei nu are capăt, nici odihnă puterile ei.

„Mama e singura ființă în lume care ne
iubește desinteresat. Care e mândră de gloria
noastră. Care și atunci ne găsește cuvinte de
desvinovățire, când numele ne e acoperit de
ocară și rușine. Și dacă lumea toată ne-ar părăsi,
ea e'n stare să ne fie lumea întreagă.“*)

*) Legea Românească; Nr. 11 „Mama“ de V. Popoviciu.

Iată admirabil caracterizată figura celei mai gingaşe fiinţe de pe pământ, mama. În succesiunea acestor cuvinte întrezărim cursul sbuciumat al vieţii acestei divine mame, Maria. Viaţa ei întreagă este un altar, iar feciorelnicul ei trup este jertfa cea mai aleasă, ce s'a adus ofrandă Dumnezeului poporului său. Şi atunci, nu este oare eroismul trăsătura acelei vieţi, care s'a manifestat în obedienţă deplină şi care va fi silită totuşi să mai aducă un prisos de jertfă pentru nerecunoştinţa oamenilor?! *Cu adevărat Născătoarea de Dumnezeu este eroina celei mai sfâşietoare tragedii, din câte au sguudit lumea.*

(Va urma).

Incassarea impozitelor.

Statul, ca să poată face faţa multelor trebuinţe ce se ivesc zilnic în marea sa întocnire, aruncă diferite impozite asupra cetătenilor.

Legea impozitelor precisează formalităţile impunerii, precum şi remediile de drept, de cari se poate folosi contribuabilul.

Rădicată odată deciziunea impunerii la valoare de drept, urmează ca impozitele datorite să se plătească, iar dacă nu se plătesc, să fie încasate pe calea puterii.

Pe vremea stăpânirii ungureşti încă aveau dările anuale să se achite în câte patru rate trimestriale, dar corb alb se putea numai acela, care satisfăcea punctual acestei dispoziţiuni a legii.

Contribuabilii aproape fără excepţie nu plăteau dările pe un trimestru, nu le plăteau pe al doilea trimestru, tot aşa nici pe al treilea, când apoi, apropiindu-se sfârşitul anului, organele financiare dădeau năvală asupra celor supuşi la dare. Provocările, ameninţările şi zălogirile erau în luna Decembrie la ordinea zilei.

După peminorarea săvârşită urma fivarea termenului de licitaţie, ceea ce încă contribuia îndestul la trăgănarea încasării.

Sosea şi ziua licitaţiei. În asemenea zile vedeai pe aşa numitul executor de dare cu hârtiile subsuoară, urmat de un poliţist sau de un străjan cu dărăbana în spate.

Inceperea licitaţiei nu însemna încassarea impozitelor restante, pentru că cel zălogit făcea ce făcea şi în ultima clipă scotea deundeva câteva parale, plătea spe-sele organelor de execuţie şi un mic acout din preten-siunea statului.

În faţa acestei atitudini a contribuabilului se sus-penda ţinerea licitaţiei, şi astfel se da posibilitate şi exe-cutorului de dare să trăiască şi statul încă încassa câte ceva în darea restantă.

Procedura aceasta apoi se repeta de câte-ori vrea contribuabilul, care era de părere, că iasă mai bine la cale dacă plăteşte spese execuţionale la infinit, decât dacă îşi achita la timp datoria în impozite faţă de stat.

Era aceasta un fel de educaţie cetăţenească ne-gativă şi unică în felul ei, căci altcum n'am fi întâlnit atâtea casuri, când se aglomerau restanţele pe ani de zile.

Dar cu timpul s'au schimbat toate.

Statul român nu cunoaşte executori de dare cum mişunau illo tempore prin ţinuturile noastre, adecă func-

ţionari, cari umblă din casă în casă, ca să-ţi zălojască ce ai în locuinţă.

Procedura urmată de statul român e cu totul alta şi cu mult mai simplu şi ducătoare la scop decât cea schiţată mai sus.

Dacă eşti contribuabil, statul român te întreabă: „Ai să ridici ceva dela percepţia fiscală, sub orice titlu ar fi?”

Şi dacă da, îţi pune a doua întrebare: „Plătitu-ţi-ai impozitele la termenul fixat în lege?”

Iar dacă nu le-ai plătit nu-ţi lichidează banii, ce ai să-i primeşti dela stat până nu dovedeşti, că ţi-ai achitat impozitele scadente.

Cu alte cuvinte dacă vrei să primeşti ceva dela stat, trebuie în prima linie tu să plăteşti ce datorezi în impozite.

Statul român e de principiu, că nu este de dem-nitatea lui să alerge după tine, ca să-ţi împaci dările publice, ci te sileşte, pe calea arătată mai sus, să-ţi faci datoria.

Felul acesta de încassare a produs nemulţumire în sânul acelorora, cari se învăţaseră să tot trăgăneze plăti-rea impozitelor.

Adevărat, că dacă eşti funcţionar care trăeşti din lună în lună, te atinge dureros să nu-ţi primeşti retri-buţiunile, pentru că ai rămas în restanţă cu impozitele pe un trimestru.

Scuzele, ce adeseori se pot auzi, n'au darul de a-ţi ajuta, fiindcă nimeni nu le ia în seama.

Poţi să te tot plângi, să tot critici, se te eşofezi, să te adresezi în dreapta şi în stânga, organele finan-ciare ale statului, cari în privinţa aceasta au instruc-ţiunile lor precise, nu se abat de dragul tău, ci aşteaptă cu sânge rece să le prezinţi chitanţa despre achitarea impozitelor.

De aceea fă-ţi învăţul să plăteşti impozitele regu-lat la scadenţa lor, dovedind la timp că ai plătit, ca să-ţi poţi ridica plata dela stat şi nu încurca lumea cu scuze, pe cari nimeni n'are voie să ţi-le ia în considerare.

A. Moaca

ȘTIRI

Personale. Prea Sfinţitul Episcopul nostru, s'a reîntors la reşedinţă Joi în 26 curent.

Dela Buziaş. Băile noastre sunt şi anul acesta cercetate de P. S. Sa Episcopul Roman Ciorogariu al Orăzii-mari. P. S. Sa, împreună cu P. S. nostru episcop au luat parte la serviciul sfintei liturgii Duminecă în 15 Iulie a. c., cu care ocaziune Prea Sfinţitul Roman, a ţinut o pătrunzătoare cuvântare în sf. biserică, asemă-nând situaţia de după războiu cu valurile mării turburate iar sf. Biserică cu naia condusă pe aceste valuri de conducătorii rânduiţi de Mântuitorul nostru Iisus Christos. În vorbire P. S. Sa a pus la inimă mamelor să grijească de buna creştere a copiilor lor. Cuvântarea a fost ascultată cu un viu interes, potenţat şi prin tre-cutul plin de lupte pe terenul naţional-bisericească şi prin suferinţele cărora a căzut jertfă, în urma mâinei crimi-nale, care multe jertfe a cules în atentatul dela Senat.

Sâmbătă s'a celebrat parastasul de un an pentru răposatul neuitat rege Ferdinand I. fiind de față amândoi Prea Sfinții dd. episcopi și public numeros, compus din oaspeții sosiți la băi și din credincioșii localnici.

Nu putem să nu aducem la acest loc laude dlui învățător Petru Bulgea, un vrednic membru al corpului nostru învățătoresc confesional, pentru zelul cu care, ca un dibaciu și însuflețit cântăreț bisericesc poartă cântarea în sf. biserică, fără întrerupere, instruind și școlarii în cântarea bisericească. Ne-a plăcut mult cântarea fetițelor, cari au cetit și sf. Apostol. Ne-a impresionat acest zel laudabil al dlui învățător stărnind și durere, că ia urma împrejurărilor schimbate, s'a schimbat și practica școlii, prin încetarea activității școlii noastre confesionale-poporale. Pe lângă dl învățător Bulgea ieau parte la cântările bisericești, încă câțiva vrednici economi cântăreți, cărora deasemeni li-se cuvine toată lauda.

Publicațiune.

Pe baza încuviințării Ven. Consiliu eparhial dtdo 12 Iulie a. c. Nr. 4004 E ex. 1928, se escrie licitațiune publică, pe ziua de 5 August orele 2 p. m.

1. Pentru acoperirea bisericii ort. rom. din Racovița cu tinnichea, punerea paratresnetelor, facerea canalului la casa parohială, cu prețul de strigare 125.610 Lei.

2. Facerea scaunelor noi în biserică, cu prețul de strigare 61.000 Lei.

Devizul de spese și planul se poate vedea la oficiul parohial.

Reflectanții vor avea să depună ca vadiu 10% din prețul lucrării în bani gata sau în hârtie de valoare acceptabilă.

Comuna bisericească nu va plăti maestrilor spese de drum cu ocaziunea licitațiunii.

Consiliul parohial își rezervă dreptul — fără considerare la rezultatul licitației — a da lucrările aceluia întreprinzător care va avea mai multă încredere.

Spesele cu facerea devizului, contractul și timbrele le supoartă întreprinzătorul.

Contractul devine obligator pentru întreprinzător îndată după semnare, iar pentru comuna bisericească numai după aprobarea lui de către Ven. Consiliu eparhial din Caransebeș.

Racovița la 20 Iulie 1928.

Consiliul parohial.

Publicațiune.

Subsemnatul curator al masei falimentului Isidor Schön giuvaergiu în Caransebeș aduc la cunoștiința publică, că în zilele de 30, 31 Iulie și 1 August 1928 la ora 4 p. m. se va vinde la licitație în prăvălia din Caransebeș Str. Episcop Popasu întreg stocul de mărfuri cu diferite ceasornice, bijuterii etc. Prețul de cumpărare, precum și impozitul proporțional către stat se va achita imediat.

Caransebeș, la 26 August 1928.

Dr. Emerlc Lukács adv.
curatorul masei de faliment.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 1757/1928 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Firma Banca Banatului s. p. a. în Caransebeș contra urmăritului Ianoșel Toma, soția sa născ. Ambruș Florea și Seracin Todor (a lui Todor) domiciliați în Rueni la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza §§ 144, 146, 147 din legea LX din 1881, asupra 6/78 părți din imobilul înscris în c. f. a comunei Rueni (din circumscripția Judecătoriei mixte Caransebeș) No. coalei c. f. 85 porțiunea de sub B. 7. 8. din No. de ord. A. I. 1/6 No. top. 170/2 grădină în intravilan 125 stp. No. top. 171 casa No. 66 cu curte în intravilan 23 stp. No. top. 172 casa No. 67 cu curte în intravilan 23 stp. No. top. 173 grădină în intravilan 140 stp. No. top. 174 casa No. 65 cu curte în intravilan 32 stp. No. top. 175/1 grădină în intravilan 158 stp. prețul de strigare 1503 lei;

No. de ord. A. II. 1—2 No. top. 858/1 Fânați în Dobraia 899 stp. No. top. 859/1 Arătură în Dobraia 571 stp. prețul de strigare 232 lei;

No. de ord. A. III. 1—2 No. top. 1288 fânați în Ponove 429 stp. No. top. 1.290 fânați în Ponove 752 stp. prețul de strigare 204 lei;

No. de ord. A. IV. 1—2 No. top. 1.344/1 arătură în Ponove 791 stp. No. top. 1.345/1 fânați în Ponove 267 stp. prețul de strigare 160 lei;

No. de ord. A. V. 1—3 No. top. 1.752/1 Grădină în Valea Vuncului 182 stp. No. top. 1.753/1 Grădină în Valea Vuncului 234 stp. No. top. 1.754/1 Grădină în Valea Vuncului 587 stp. prețul de strigare 340 lei;

No. de ord. A. I. No. top. 401/1 Grădină pe Sebeș 1.277 stp. prețul de strigare 515 lei;

No. de ord. A. 2. No. top. 1.131 Fânați în Anderliște 350 stp. prețul de strigare 61 lei;

4/6 părți din imobilul înscris în c. f. a comunei Rueni No. c. f. 311 porțiunea de sub B. 1. 2. 4. 8. 9. cu dreptul de uzufruct viager intabulat cu deciz. No. 297/904 c. f. sub. C. I. în favoarea vād. Ana Pantelemon Seracin născ. Seracin, cu deciz. No. 723/904 c. f. sub. C. 2. în favoarea Anei Seracin și cu deciz. No. 92/907 c. f. sub. C. 3. în favoarea Floarei Todor Seracin născ. Ambruș din No. de ord. A. I. 1—2 No. top. 196 grădină în intravilan 367 stp. No. top. 197 Casa No. 54 cu curte în intravilan 127 stp. prețul de strigare 5048 lei;

No. de ord. A. II. 1—2 No. top. 648 fânați în Vuncul 537 stp. No. top. 649 fânați în Vuncul 611 stp. prețul de strigare 1.717 lei;

No. de ord. A. III. 1—2 No. top. 795 fânați în Dobraia 195 stp. No. top. 796 fânați în Dobraia 647 stp. prețul de strigare 1052 lei;

No. de ord. A. IV. 1—5 No. top. 988 arătură în Dobraia 1067 stp. No. top. 989 fânați în Dobraia 350 stp. No. top. 990 arătură în Dobraia 470 stp. No. top. 991 fânați în Dobraia 302 stp. No. top. 992 arătură în Dobraia 365 stp. prețul de strigare 3.852 lei;

No. de ord. A. V. 1/2 No. top. 1.501 fânați în Deal 731 stp. No. top. 1.502 arătură în Deal 383 stp. prețul de strigare 1.392 lei;

No. de ord. A. I. No. top. 393 arătură pe Sebeș 143 stp. prețul de strigare 250 lei;

No. de ord. A. II. No. top. 1074 fânați în Dobraia 1061 stp. prețul de strigare 1.592 lei;

No. de ord. A. II. No. top. 1.394 fânați în Ponove 926 stp. prețul de strigare 1.390 lei;

No. de ord. A. IV. No. top. 1.777/1 grădină în Valea Vuncului 332 stp. prețul de strigare 996 lei;

Imobilul înscris în c. f. No. 312 a comunei Rueni sub. No. de ord. A. I. 1—3 No. top. 1.118 arătură în Anderliște 369 stp. No. top. 1.119 fânați în Anderliște 335 stp. No. top. 1.120 arătură în Anderliște 126 stp. prețul de strigare 1.868 lei;

Imobilul înscris în c. f. No. 313 a comunei Rueni sub. No. de ord. A. I. No. top. 501/3 grădină pe Sebeș 107 stp. prețul de strigare 281 lei;

A. II. No. top. 1777/3 grădină în Valea Vuncului 425 stp. prețul de strigare 1.868 lei;

2/4 parte din imobilul înscris în c. f. No. 304 a comunei Rueni, porțiunea de sub B. 2. 6. 7, cu dreptul de uzufruct viager de 1/4 parte a Anei Pantelemon Seracin născ. Seracin, și cu dreptul de uzufruct viager de 1/5 parte a Floarei Toma Ianoșel născ. Ambruș din No. de ord. A. I. 1—2 No. top. 650 arătură în Vuncul 850 stp. No. top. 651 fânați în Vuncul 304 stp. prețul de strigare 1.298 lei;

No. de ord. A. I. No. top. 1.777/2 grădină în Valea Vuncului 2 jug. 1.110 stp. prețul de strigare 9.810 lei;

Pentru încasarea creanței de 50.000 lei, capital, interese de 12% dela 8 Aprilie 1927 spese de proces și de executare de 3.825 lei fixate până acum spese de 1.525 lei fixate acum pentru cererea de licitație;

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua **de 31 August 1928, ora 3 la casa comunală a comunei Rueni.**

În baza § 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul strigării (§ 26 XLI 1908).

2. Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție, 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în § 42 legea LX 1881, sau să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea Judecătorească prealabilă a garanției și semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX din 1881, § 21 XLI 1908).

4. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ținea seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare.

Caransebeș la 13 Iunie 1928.

N. Postelnicu mp. jud. șef.

pentru conformitate.

I. Vasillevicu.

p. dir. c. f.

Localul de prăvălie din casa diecezană Nr. 478 str. Episcop

Popasu — se dă în chirie. Ofertele se vor înainta Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului, care consiliu și-a rezervat dreptul a decide liber asupra ofertelor.

Judecătoria mixtă Caransebeș, secția cf.

No. é 549/1928 cf.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Firmă Banca Banatului s. p. a. din Caransebeș contra urmăritului Ion Borlovan domciliat în Var, la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza §§ 144, 146, 147 din legea LX din 1881 asupra părții din imobilele înscrise în c. f. a comunei Var din circumscripția Judecătoria mixte Caransebeș (No. c. f. 33 și anume: 1/2 parte din imobilul de sub No. de ord. A. I. 1—3 No. top. 1.580. 1.582. 1.583. arătură, grădină și fânați în Cicleanul, de 804 stp. 567 stp. și 1409 stp. prețul de strigare de 4.800 lei;

1/2 parte din imobilele cuprinse în coala No. 35 sub A. I. 1/2 cu No. top. 309. 310 casa No. 88 cu curte și grădină de 1.448 stp. cu prețul de strigare 30.000 lei;

1/2 parte din No. top. 1388 fânați în Dosu de 4 jug. 113 stp. cu prețul de strigare 500 lei;

1/2 parte din No. top. 1.447 fânați în Dosu 831 stp. prețul de strigare 4000 lei;

1/2 parte din No. top. 1.592 arătură în Cicleanul 1.246 stp. prețul de strigare 5.000 lei;

1/9 parte din imobilul cuprins în coala No. 36 de sub A. I. 1/3 cu No. top. 1.321. 1.322. 1.323. fânați și arătură în Rovina de 810. 630. și 1041 stp. cu prețul de strigare 500 lei;

Pentru încasarea creanței de 119.780 lei capital, interese de 12% dela 20 August 1927, spese de proces și de executare de 9041 lei, fixate până acum, spese de 2.307 fixate acum pentru cererea de licitațiune; precum și pentru încasarea creanței de 2.223 lei, capital și ac. lui Dr. Emeric Lukacs din Caransebeș, pentru suma de 33 lei, capital și ac. a Inst. Albina din Sibiu, iar la imobilele cuprinse în coala No. 35 cu drept de întreținere în favoarea lui Borlovan Ion și Borlovan Marița.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua **de 24 August 1928 ora 9 la casa comunală a comunei Var.**

În baza § 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul strigării.

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție, 10% din prețul strigării în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în § 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170 legea LX. din 1881, § 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția — fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ținea seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș la 28 Mai 1928.

N. Postelnicu m. p. jud. șef.

pentru conformitate

I. Vasillevici.

p. dir. c. f.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 1533/1928 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea firma Banca Banatului s. p. a. în Caransebeș contra urmăriților Cepeu Rusalin și soția sa Gavrilă Maria dom. în Obreja la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza §§ 144. 146. și 147 din legea LX din 1881, asupra imobilului înscris în c. f. a comunei Obreja (în circ. Jud. mixte Caransebeș) Nr. coalei cf. 328 :

No. de ord. A. 1. 1/2 No. top. 5 arătură în intravilan 95 stp. No. top. 6 casa No. 111 cu curte în intravilan 53 stp. prețul de strigare 25.000 lei.

No. de ord. A. II. 1-2 No. top. 3.895 Fânați în Calova 1.185 stp. No. top. 3.896 fânați în Calova 862 stp. prețul de strigare 5.000 lei.

No. de ord. A. I. 1 No. top. 1.778 Arătură în Darabanți 1.179 stp. prețul de strigare 4.000 lei;

A. 2. No. top. 3.147 Grădină în Satu Bătrân 517 stp. prețul de strigare 6.000 lei;

Pentru încasarea creanței de 13.500 lei, capira și interese de 12% de la 13 Septembrie 1927, spese de proces și de executare de 2.166 lei, fixate până acum, spese de 665 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua de **24 Aug. 1928 ora 3** la casa comunală a com. Obreja.

În baza § 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul strigării (§ 26 LXI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul strigării în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat în § 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147 150 170 legea LX din 1881, § 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ținea seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 24 Mai 1928.

N. Postelnicu mp. jud. șef.

pentru conformitate.
I. Vasilevici p. dir. c. f.

De închiriere eventual de vânzare un mare atelier de tinichigiu dimpreună cu o prăvălie existentă de 32 de ani în Caransebeș, având un bogat depozit de marfă și o mare clientelă în oraș și jur. — Cu informațiuni amănunțite servește proprietarul

IOAN FARA

1-3

Caransebeș Str. Orșovei Nr. 141.

Redactor responsabil: Nicolae Cornean

De-a dreptul dela fabrică
au sosit la librăria diecezană brâne preoțești în roșu și albastru de unde se pot comanda cu prețuri moderate.

ANUNȚ

Cu onoare aduc la cunoștința On. public, că mi-am deschis — în casa D-lui Demeter, lângă farmacia »Vulturul Negru«

Prăvălie cu delicatose coloniale

și mărunțișuri de băcănie. Servesc pe prețuri moderate, prompt și conștiincios.

Rugând sprijinul On. Public.

Cu stimă
ANDREI COCORA
comerciant.

Cel mai bun și cel mai ieftin
ciment este

CIMENTUL-PORTLAND

DIN
TURDA

4-6

În Caransebeș numai la următoarele locuri se capătă:

Strada Logojului: **URMAȘII T. FINZ**
Piața Unirii: **FRĂȚII POLLAK**
Strada Ardealului: **Văd. A. POLLAK**
Strada Orșovei: **LEOPOLD KOHN**